

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312216905
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8312216905.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu B. W., bytom Y. XX, C., právne zastúpený JUDr. Jurajom Kulom, advokátom, Mäsiarska 30, Košice proti žalovanému M. W., toho času bytom I. XXX, právne zastúpený JUDr. Valerijom Podolskijm, advokátom, Námestie SNP 1, Humenné, o zaplatenie 4 200 Eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 17C/99/2013-59 zo dňa 13. 01. 2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu žalobcu zamietol. Uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 794,53 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 4 200 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od podania žaloby do zaplatenia z dôvodu, že žalovaný použil finančné prostriedky poukávané žalobcom na vyplatenie kúpnej ceny nehnuteľnosti - rodinného domu, súp. č. XXX a príľahlých pozemkov parc. č. KNC 305 a parc. č. KNC 306 evidované v k. ú. I., zapísané na liste vlastníctve (ďalej len LV) č. XXX, ktorý následne previedol na základe darovacej zmluvy pánovi C..

Súd poukázal na stanovisko účastníkov konania, výsledky vykonaného dokazovania, výpoveď svedka B. C., obsah pripojených listinných dôkazov, kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi MUDr. B. O., Q. A., Q. A. ako predávajúcimi a M. W. ako kupujúcim, ktorá bola uzavretá dňa 13. 07. 2009, predmetom ktorej bol rodinný dom súp. č. XXX, evidovaný na pozemku parc. č. KNC 305 - príľahlé záhrady, parc. č. 306, vedené na LV č. XXX, k. ú. I. za kúpnu cenu 4 315,21 Eur, ktorej vklad bol povolený dňa 28. 12. 2009 pod č. V-306/2009 Správou katastra v Medzilaborciach. Bankovým prevodom uskutočneným v peňažnom ústave Slovenskej sporiteľne, a. s., Bratislava boli dňa 29. 12. 2009 vložené finančné prostriedky vo výške 4 200 Eur žalobcom v prospech účtu žalovaného. Notárskou zápisnicou spísanou pod č. N 39/2012, Nz 14898/2012 zo dňa 27. 04. 2012 bola uzavretá darovacia zmluva medzi darujúcim M. W., t. j. žalovaným a obdarovaným B. C., predmetom ktorej bol rodinný dom, súp. č. XXX s príslušenstvom, príľahlý pozemok, parc. č. 305 a príľahlá záhrada parc. č. 306, evidované v k. ú. I. na LV č. XXX.

Následne súd citoval ust. § 101 a 120 ods. 1, 3, 4, § 132 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj ust. § 101, 107 ods. 1, § 451 a § 454 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalovaný vzniesol námietku

premlčania, s ktorou sa súd prvého stupňa zaoberal. Pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej lehoty, v prípade nároku uplatneného žalobcom z titulu bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V danej veci z vykonaného dokazovania bolo preukázané, ako tvrdil žalobca, že v mesiaci september 2010, keď sa rozviedol so svojou manželkou, vyzýval žalovaného na vrátenie predmetnej sumy. V tom smere súd poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 7C/172/2009 zo dňa XX. XX. XXXX, ktorým bolo rozvedené manželstvo žalobcu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27. 09. 2010. Teda z daného stavu vyplýva, že v mesiaci september 2010 začala plynúť žalobcovi 2-ročná subjektívna lehota na uplatnenie jeho práva na súde. Žaloba žalobcu bola súdu doručená dňa 26. 11. 2012, t. j. po uplynutí 2-ročnej premlčacej lehoty. Vo veci bolo preukázané, že úmysel žalobcu pri sprostredkovaní kúpy nehnuteľnosti prostredníctvom jeho brata, t. j. žalovaného bolo zakúpenie nehnuteľnosti, ale s takým cieľom, aby nepatrila do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nedá sa prisvedčiť ďalším tvrdeniam žalobcu, že žalovaný sa sám rozhodol podarovať túto zakúpenú nehnuteľnosť pánovi C.. Žalovaný aj pri minimálnej ostražitosťi si bol vedomý právnych následkov takéhoto konania. Dôkazné bremeno v tom smere bolo na žalobcovi, ktorý nepreukázal, žeby uzatvorená dohoda so žalovaným o spätnom prevode danej nehnuteľnosti bola na jeho meno. Výsluchom svedka pána C. súd zistil, že v čase, keď býval žalobca v jeho byte v C., dochádzalo k neprehliadnostiam s disponovaním finančných prostriedkov, ktoré však svedok získal za odpredaj svojho bytu. Ak aj v konaní bolo preukázané, že žalobca vložil na účet žalovaného za účelom kúpy nehnuteľnosti sumu 4 200 Eur, takýmto dokazovaním, ako bolo v konaní vykonané, nebolo s istotou preukázané, že tieto finančné prostriedky boli jeho výlučným vlastníctvom. Pochybnosť v tom smere je daná tým, že výťažkom z predaja bytu svedka C. disponoval aj žalobca, a preto je sporné, koho vlastníctvom je predmetná finančná suma. V tom smere súd poukázal na ust. § 454 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že predpokladom vzťahu je to, že medzi tým, kto plnil a tým, komu sa plnilo bolo zrejmé, že sa plnenie deje za iného. Ak ten kto plnil, konal v domnení, že plnil svoj vlastný záväzok, vznikol medzi ním a tým komu bolo plnené, právny vzťah z plnenia bez právneho dôvodu a nárok na vrátenie tohto plnenia. Na vrátenie poskytnutého plnenia ako plnenia bez právneho dôvodu je nárok iba vtedy, ak ten kto plnil, nemal vedomosť o tom, že nie je povinný plniť, alebo že ten komu plní, nie je oprávnený plnenie prijať. Súd žalobu voči žalovanému o zaplatenie sumy 4 200 Eur s prísl. zamietol z dôvodu uplynutia lehoty na uplatnenie nároku žalobcom v tomto konaní, ako aj z dôvodu neunesenia dôkazného bremena na preukázanie vlastníctva týchto finančných prostriedkov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že priznal žalovanému náhradu trov konania vo výške 794,53 Eur, ktoré špecifikoval, k zaplateniu ktorých zaviazal žalobcu.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal nesprávne skutkové zistenia, ako aj nesprávne právne posúdenie. Poukázal na to, že žalovaný nemal jeho pokyn na prevedenie nehnuteľnosti, ktorú nadobudol na základe kúpnej zmluvy na tretiu osobu, t. j. pána C.. S posúdením včasnosti uplatneného nároku, t. j. vznesenej námietky premlčania nesúhlasil. Poukázal na to, že podľa jeho názoru premlčacia lehota začala jemu plynúť až v mesiaci máj 2012, kedy bolo vydané rozhodnutie Správy katastra Michalovce týkajúce sa vkladu V 105/2012 zo dňa 16. 05. 2012 o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech B. C.. Až týmto okamihom, ktorým žalovaný previedol rodinný dom kúpený za jeho finančné prostriedky sa bezdôvodne obohatil. Z tohto dôvodu navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobe vyhovieť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval, alebo zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa. V prípade, ak odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdí, navrhol pripustiť dovolanie, lebo podľa jeho názoru ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Samostatným podaním si právny zástupca žalobcu vyčíslil trovy konania.

Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa stotožnil. Pravdivo opísal skutkový stav, ako aj vyjadrenie ku skutočnostiam, ktoré žalobca prezentoval, a preto súhlasil s rozhodnutím bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Náhradu trov právneho zastúpenia si neuplatnil.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením vznesenej námietky premlčania, odvolací súd zistil, že súd správne zistil skutkový stav veci dôvodný a potrebný na posúdenie dôvodne vznesenej námietky premlčania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo opodstatnené. Je nesporné, že na základe kúpnej zmluvy (č. I. 4 spisu), na základe ktorej žalovaný nadobudol spornú nehnuteľnosť - vklad bol povolený dňa 28. 12. 2009 s tým, že odo dňa prevodu vlastníckeho práva bol na liste vlastníctva vedený žalovaný. Nemožno sa stotožniť s námietkou posúdenia začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty pri uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 107 Občianskeho zákonníka, t. j. začiatok plynutia od prevodu vlastníckeho práva žalovaného na tretiu osobu - B. C.. Je nesporné, že žalobca požiadaval o kúpu nehnuteľnosti svojho brata - žalovaného z dôvodu, aby nenadobudol nehnuteľnosť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Následne po rozvode manželstva žalobcu, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27. 09. 2010 (Okresný súd Košice - okolie sp. zn. 7C/172/2009) začala žalobcovi plynúť subjektívna premlčacia lehota od tohto okamihu, lebo odvtedy už sa mohol domáhať prevodu vlastníckeho práva, resp. vrátenie finančných prostriedkov. K následnému prevodu vlastníckeho práva došlo až v roku 2012, a preto je nelogické, ak žalobca mal záujem o kúpu nehnuteľnosti až po rozvode manželstva, sa následne prevodu kúpenej nehnuteľnosti žalovaným za finančné prostriedky poskytnuté žalobcom nedomáhal skôr. Odvolací súd preto nepovažoval namietané skutočnosti, ktoré vyplynuli zo záverov odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ako aj výsledkov vykonaného dokazovania za opodstatnené. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne posúdil dôvodnosť vznesenej námietky premlčania a z dôvodu procesnej ekonómie následne sa vecou samou nezaoberal, lebo uplatnený nárok je premlčaný.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovaného v odvolacom konaní, ktorému náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Iné trovy odvolacieho konania žalovanému z obsahu spisu nevyplývajú a právny zástupca žalovaného návrh na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia nepredložil, ani nevyčísľil.

Podľa ust. § 238 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke

zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Žalobca navrhol v prípade potvrdenia napadnutého rozhodnutia pripustiť dovolanie, lebo podľa jeho názoru ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Odvolačný súd v danom prípade nepripustil dovolanie z dôvodu, že právny zástupca žalobcu nešpecifikoval na akú dovolaciu otázku by malo byť dovolanie pripustené. Nie je povinnosťou odvolacieho súdu vyhovieť návrhu na pripustenie dovolania proti jeho rozhodnutiu. Rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu ide o také rozhodnutie, ktoré rieši doposiaľ nenastolenú alebo v iných súvislostiach prezentovanú a právne riešenú otázku takým spôsobom, ktorý je významný z hľadiska rozhodovacej činnosti súdov vôbec, t. j. má všeobecný dopad na prípady podobnej povahy. Z tohto hľadiska má rozhodnutie odvolacieho súdu zásadný význam zpravidla vtedy, ak rieši takú právnu otázku, ktorá judikatúrou vyšších súdov nebola riešená, alebo výklad ktorej v judikatúre týchto súdov nie je ustálený, alebo ak odvolací súd posúdil určitú právnu otázku inak, než je riešená v konštantnej judikatúre vyšších súdov a rozhodnutie odvolacieho súdu predstavuje v tomto smere odlišné riešenie tejto právnej otázky (Zo súdnej praxe č. 4/2004).

V danom prípade posúdenie skutkových okolností týkajúcich sa pre stanovenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, nemožno považovať za otázku zásadného významu, lebo súd vychádzal z preukázaných tvrdení účastníkov sporového konania v súlade so splnením dôkaznej povinnosti účastníkov v sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti vyplývajúcej z ust. § 120 ods. 1, 4 Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na uplynutie subjektívnej 2-ročnej premlčacej lehoty nebolo možné sa následne zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku. Právne posúdenie uplatneného nároku vyplynulo z odôvodnenia žaloby, ako aj zo samotného vyjadrenia žalobcu, ktorý sa domáhal vrátenia bezdôvodného obohatenia. Zákonné podmienky na pripustenie dovolania v danom prípade splnené neboli.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.